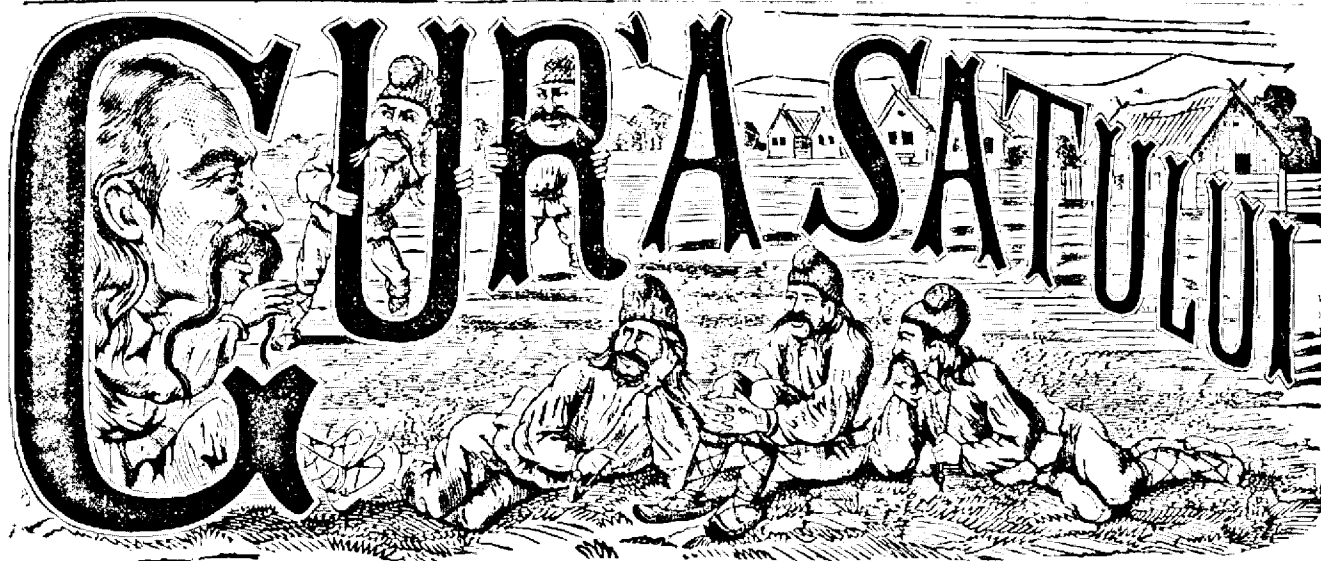

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Fôl'a acesta ese totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu în tôte dîlele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tôtes lodienile sibaniile de prenume-
ratiune sunt de a se tramitela Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

PLAGINO SI COSTAFORU.

Frundia verde, lemnu domnescu,
Rele semne se ivescu
Colo josu la resaritu,
Pe pamentulu celu iubitu.

Frundia verde de secara,
Voru domni boierii era
Pe pamentulu stramosiescu,
Pe pamentulu romanescu.

Din boieri si unu-e multa,
D'apoi candu vinu, ca 'n trecutu,
De odata câte doi,
Dienu aceia facu nevoi.

Frundia verde de neghina,
Va cadé ori ce lumina,
Că-ci adi e guvernatoru
Plagino si Costaforu.

Lasa fia, sê domnescu
Biét'a tiéra romanésca,
Suferi-va si-a trai,
Inse totusi n'a mori.

Că-ci domni'a e domnia,
Dar in veci totu n'o sê tia, —
Si trecu mere, si trecu pere . . .
Ori ce 'n lume trece, pieru.

GUR'A SATULUI.

Romanulu jidovu.

Unu jidovu arendasiu, si pe langa aceea spe-
culantu de vinu, cumperandu odata de la unu ro-
manu vinu, l'a intrebatu „óre câtu-i de tare vinulu
teu romane?” „biruesce a trei'a parte de apa”-i re-
spunse romanulu, — „asié, atunci e fôrte bine, dar
dai-mi tu scrisóre despre acést'a?” „pré bucurosu”
— disé acést'a. Mersera deci la notarasiu si facura
scrisóre că, vinulu ce-lu cumpera de la cutare si cu-
tare biruesce a trei'a parte de apa. Dupa acést'a
Samsonulu nostru s'a dusu cu vinulu a oasa si a
bagatu a trei'a parte totu apa in vinu si s'a stricatu
vinulu.

S'a dusu dara la romanu inderetru si i-a disu :
„Candu am luat vinulu de la tine, ai disu că bi-
ruesce a trei'a parte de apa, si eu mergundu acasa
am si bagatu a trei'a parte de apa in elu, inse s'a
stricatu, si asié sê-mi dai inderetru banii, că-ci vinulu
n'au fostu asié pre cum ai disu!” — „Ei, ba draculu
jupane Samsoné! en candu ti-am datu vinulu am
disu că biruesce a trei'a parte de apa, si nu, că va
birui; ti-am spus cum a fostu adeca, că eu am ba-
gatu a trei'a parte de apa si nu am disu, ca si tu sê
bagi.” Si asié bietulu Samsonu vedîndu că romanulu
e mai jidovu decâtu elu, s'a lasatu pagubitu.

Cantorulu vitielu.

Unu cantoru de câte ori cantă in beserica, o
baba totu deuna plangea. Odata intrebându-o canto-
rulu, că de ce plange totu deuna candu canta elu?
„Oh dragulu babei! Respunse bab'a: da cum sê nu
plangu, serman'a de mine, că am avutu numai unu
vitielu si si acela a peritu, si totu am plansu dupa
elu pana l'am uitatu, dara candu te audu pe dum-
neta cantandu, totu deuna mi-aducu aminte de
elu seraculu, că-ci chiar asié ragié si elu.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

Ai! vai, vai Dómné! dapoi sê nu-si smulga omulu perulu de pe capu, si sê nu-ti tragi pielea de pe limba cu unghiile, capdu vedi unele lucruri ca aceste.

Êca, abié cã ajunseiu inderetru in tiér'a nóstra din voiagiulu de la Bucuresci si trecandu-mi drumulu, sêu pôte ducandu-me pacostea mea prin Fagarasiu, unde cugetam sê-mi aflu ceva mangaiere, cã-o nadestuiam a me aflá intre ómenii mei, intre ómenii aceia, din cari au esitu atâti barbati tredi, mari in capete ca curcubetele porcesci, si totu asié de mari si cumpliti politicastri, cari, prin intieptiunea lor cea necuprinsa si adunca, asié au incurcatu caus'a tierisiórii nóstre, câtu neci cei mai mari siachisti n'ar fi in stare a o scapá sê nu capete matu; — dicu frate, cã aflandu-me acolo resuflam mai usioru cã-ci par' cã simtiam a mi-se fi luat pètr'a de móra ce-ni apesá pieptulu inca din 15 maiu de la Blasiu.

Dar ce sê vedi! Fiindu din intemplanare marcalisiu si venindu intre altele vorb'a si despre hotarirea marcalisiului din Zemlinu in privinti'a limbei; ómenii mei, Fagarasienii, ce nu facura? ! dîsera cã, hotarirea Zemplantiloru e *siuvicsu*, si cã ei ca totu deuna, voindu si acum a remané *ómeni de vorba*, se tienu in ast'a privintia de legea din 63.

No, audîsi frate; apoi ce sê te mai faci, candu vedi cã cineva elu insusi cu voi'a si-faccu reu si paguba, au n'au audîtu ei de la *Tatalunostrucareesti instibiú* cã bancutele facute atunci s'au facutu cu masîna de lemn si nu cu de cea de aur ori argintu si cã prin urmare n'au pretiu, — ei, dar Fagarasienii sunt ca muierea ceea, pe carea pentru gur'a ei cea

blastemata a slobodit'o barbatu-seu cu funea in fantana numai ca se taca, si si de acolo dicea „si de ciuda, si de ciuda.“

Apoi ce facura ei prin acést'a? aceea, cã stricara mai totu ce muncira de atâta amaru de vreme capeteniiu lor din Pest'a. Si apoi inca ce pôte se urmeze din acést'a? aceea, cã, intr'o deminétia frumósa numai s'oru tredi, cã capeteniiu cele o sê-si capete hopsiturile si cã o potu luá la sanetós'a pe unde au venitu.

Ei, dar ast'a inca nu-i totu. Altu cum stâ lucrulu, si mai reu. Fiindu adeca acuma in Beciu nepotulu lui Bunaparte, si facundu-se vorb'a cã pe cine sê puna de domnitoriu in Serbi'a in loculu lui Mihaiu pe care lu-puscara mercuri sér'a; acést'a stá din tóte puterile pe langa Puscastele si mai cã erá sê fie órece din lucru; audîndu inse de cumplit'a fapta si cutezarea ne mai audîta a Fagarasieniloru, numai decátu se facu celu mai mare contrariu alu propuneri sale, cã-ci — dupa cum dicea elu — déca Fagarasienii sunt astfelu de ómeni, d'apoi inca vél'fa acelora ce omu cumplitu pôte fi, si cã decumva ar' ajunge elu la asié putere, adeca domnitoriu, Dumnedieu apere, cã pe toti cialalti domnitori i-ar bagá in unu cornu de capra.

De altmintrelea eu credu frate, cã Fagarasienii nu au facut'o acést'a cu voi'a, fara numai s'au smintitu, si nadesduiesou, cã si acum ca totu deuna voru tocmá cea ce au facutu, cu atatu mai vértosu, cã si pana acum au mai facutu ei de aceste.

Dupa cari remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

Rime rele despre „ei.“

Celu-ce mie nu-mi mai crede,
Aceluia nu se siede,
Sê-lu numimu romanu curatu,
Nem bizony zebugattát,
Ci trebue sê-lu privimu
Chiar cu Pista sinonimu,
Cã-ci candu ceru eu dreptu deplinu,
Elu se vaita: Mily nagy kin!
Asié díce omulu meu,
Bata-lu santulu Dumnedieu!
Dóra-e orbu, ori surdu, ori mutu
Hogy ily bolond után fut, —
Ba cã elu e altu ceva,
Aude, scie sbierá,
De si unu cuventu micutiu,
Ha czélhoz ez által jutsz;
Nici orbu nu-e, cã-ci elu vede,
Cã romanulu, adi ce cere,
Dar nu-i pasa cã asié
Telik meg csak a zsebe;
Candu i díci: mei nu fi prostu,
Ti-respond: Eu am postu.
Taia pane 'n parti egali,
Tovább ne menj, itt megállj,
Elu pune man'a pe cliciu
Ce te mesteci tu aici.

Astfelu mi-respond elu:

Nem félek mig Deák él,
Si cã dinsu-e cu norocu,
Cã-ci acuma-e titoknok,
Si 'nea ce mai pôte fi,
Déca dinsulu va trai!

Tatalu nostru unni ardeleanu.

Tatalu nostru, carele esti in Zernesce; adancu stimatu e nemuritoriulu teu nume de natiunea romana; orésca, marésca si intarésca-se nemarginitu increderea in tine a tuturor romaniloru din patru anghieri; fia tóte dupa intieptiunea si dorinti'a ta, precum in Ardealu asié si in celelalte locuri locuite de romani; dâ-ni in tóte dilele svatulu teu celu blandu, carele isvoresece din sufletulu teu curatu si nepetatu; si nu iertá pecatele vindictoriloru si amagitoriloru nostri, cari ne insielara ca nescari farisei, precum nu li iertâmu nici noi, nici urmatorii nostri si nici istori'a; si nu te lasá, precum nu te-ai lasatu de trei-dieci de ani se te seduca cu cruci, cu bani, in ispita; ca se ni vindeci, — continua ce ai inceputu totu cu aceea-si dreptate si taría sufletésca; ca sê scapi nai'a natiunii de pericolu, — cã tu ai fostu, esti, si vei fi barbatulu nostu stimatu si doritu in vecii veciloru. Aminu!

TRÊNCA si FLÊNCA.

T. Auleo, sora Flénco, câ de multu nu te-am vediutu. Pe unde ai umblatu drag'a mea.

F. D'apoi am fostu dio io, drag'a mea, la Bein-siu, la maialusu studintiloru romani.

T. Da cum ti-ai petrecutu acolo?

F. Bine, numai paguba câ au fostu pré putine stéguri unguresci. Romanii din intregulu gimnasiu au avutu unu stégu romanescu, — éra cei trei studinti unguri, câti sunt acolo, au avutu numai dóue stéguri unguresci.

F. D'apoi spune dlui directoru, ca de alta data sê se ingrigésca de mai multe stéguri unguresci.

Pista si Jaouu.

P. Dumnezo te alduiasca frate Juóne!

J. Si pe dumneta jupane Pista.

P. Bine câ te mai potu intelni, câ atâte am sê-ti mai spunu de dómne apéra!

J. Mi-pare bine si mie, câ-ci de dragulu teu, de câte-ori te vedu, par' câ mi-se inpaingina ochii.

P. O! Dómne, Dómne fratele meu, ce vómeni blastematu, stricatu si pogânu este rumunii estia a vosti. Hât nar trebui la ei toti chiti sint. scósa limb'a prin ciafa si asié spunzurati, ca sê se duca veste po lume. Éca, io serac'a de mine abié putut'am unu tiere capacita la neamtiu si orbi po lumea estu blestematu, che voi sinteti vómenii buni si nu asié stricatu, cum lumea vre sê créda. Dar' ce fecut'ati voi?! Mers'ati éra la afurisitulu ala de Blasiu si aretatuvati éra, che voi nu asié de buri cum io fecut'amu la voi. Apoi io ala nu pricepe cum póte sê fi voi asié vómeni nemultiamitori la neamulu mio, chindu bine vede voi toti cu totii, che noi, ca porintele celu bunu care pe prunoi cei mai slebutie care nu-su harnioi sê-si cascade ei cu mintea loru cele de lipse, elu singuru ajuta la ele, asié si noi pe vómenii vóstre cele slebutie, cari lesati de capulu loru ar perí ca vai de ele, ajutâmu in totu chipulu, damu la ei mai unu pita, mai alta, numai sê nu pieré nici ele serac'a, si vóa nioi asié nu ve place.

J. In ast'a din urma ai cam dreptu jupane Pista, numai acum, se remani in pace, câ n'am vreme sê me pildescu cu tine.

Post'a Gurei Satului.

O mica indreptare. Relativu la dialogulu antaiu din nr. trecut a lui Tanda si Manda, ni-se scria, câ maialulu ungurescu din Belusiu s'a tienutu in ajunulu siedintii publice din Oradea mare, cr' in diu'a aceea se serbâ acolo maialulu gimnasistiloru. Pentru ast'a n'a potutu veni nime la Orade.

Otlaca. Nu se póte intrebuintia, tramite-ne altu ceva.

TANDA si MANDA.

T. Andu câ Lugosienii tare se temu acuma de Caransebesiu.

M. Nici e gluma! Mai lipsescu numai câte-va mii din fundusulu instructus pentru unu institutu nationalu — si Lugosienii voru fi provocati pentru unu adausu la subscrierea listei! Ce dici?

T. No atunci sciu câ li astupa gur'a, — ce bataia cu focu pe ei!

T. Andu câ invetiatoriloru si preotiloru din dieces'a noua li merge fórte bine.

M. Mai unu anu doi asié, apoi sunt pusi in picidre.

T. Da, da, pe acolo se culegu roduri frumóse!

T. Numai, bine i se veni lui B. Jeanu punctulu alu 4-le din propunere.

M. Cum asié?

T. Apoi altulu a vrutu sê-lu lase afara, si totusi B. Jeanu póta onórea!

M. Cetitu ai frate Mando acum de curundu diurnalele?

T. Ba, da dóra este ceva bunu?

M. Mai adeunadi cetii asié o ciufala, ca si care de candu-su n'am auditu.

T. Ce feliu?

M. Dar' audi numai! scriindu diurnalele unguresci despre pronunciamentulu de la Blasiu, intre alte basne câte au scrisu, au dîsu si aceea, câ suculu inteligintii din Ardelu e pe bancele dietei din Pest'a.

T. Ha, ha, ha, ha, ha!

Pericirea nóstra.

Apoi mai díca cineva câ nu traimu in ferioire, in libertate si in statu constitutionalu; éca mai servimu cu o fapta maretia, liberala, si constitutionala, carea neci lui Murawieff nu i-ar face rusíne.

Dlu Philimonu notariulu din Pecica cerendu unu concediu de siese septemani spre restaurarea sanetâtii, l'a si capetatu.

Dar gratios'a autoritate suprema, ca nu cumva din ceva negligare Dlu Philimonu se remana pe a-casa si se nu-si restaureze sanetatea, cea, dumnialoru atátu de pretiósa, ca unu parinte bunu, si ca unu medicu si mai bunu i-a demandatu totu deodata, ca acele siese septemani se nu le petréca neci in Pecica si neci in Aradu fara s'o íee in catrou o lua-o, bataru si in Siberia.

Pre langa care a mai adausu si aceea ca nu cumva sê-lu substitueze dlu Christianu, câ-ci sanetatea acestuia inca e cam struncinata si se nu-i cauzeze ceva stricare ocupatiunile cele nenumerate.

O surprindere.

Unu teneru curtenia multu la o dama frumoasa. Odata candu i-vorbea mai cu focu, intră unu copilu si-i dîse: Me rogu, domnule, m'a tramisu domnulu N. sê vini acasa, cã are lipsa de cisme sê se duca si elu undeva.

Bere dupa vinu.

Pis'a: Frate Jovane be si din paharulu meu ceva, sê nu-ti place tîe beutur'a ast'a?
Joanu: Cum sê-mi placa, nu scii tu cã berea dupa vinu e veninu?

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu prin **Alesandru Kocsi** in tipografi'a lui (Érkövy Gálgóczy si Kocsi.) P' iati'a de pesci Nr. 9.